

Бемор ва мусофирнинг рўзаси

Image not found or type unknown

04:00 / 27.03.2023 5610

يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ
يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ
يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ
يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ يَدُّوْا نَّيْمًا نَّيْمًا وَيَبْوَ سَانِلَلَّ

Аллоҳ таоло:

«Сиздан ким бу ойда ҳозир бўлса, бас, унинг рўзасини тутсин. Ва ким бемор ёки сафарда бўлса, бас, ўша (тутилмаган кунлар) **саноғини бошқа кунлардан** (тутади). Аллоҳ сизга осонликни хоҳлайди ва сизларга қийинликни хоҳламас», деган («Бақара» сураси, 185-оят).

Шарҳ: Бир киши Рамазон кунлари бемор бўлса, унинг тузалишига умид қилинса ва яна бир киши Рамазон кунлари сафарга чиққан бўлса, ўша

Учовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифда зикр қилинаётган ҳодиса Маккаи мукаррама фатҳ қилинишида бўлган. Ўшанда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Рамазонда йўлга чиққан эдилар. Сафарнинг аввалида рўза тутиб борганлар. Мадинаи мунавварадан Маккаи мукаррамага қараб юрганда икки кунлик масофада жойлашган Кадийд номли қишлоқчага етганларида кишиларнинг заифлашиб қолганларини сездилар ва жиҳодга кетаётганларини ҳам эътиборга олиб, рўзаларини очдилар. Саҳобалар ҳам очдилар. Уларнинг Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бир масалада икки хил амаллари бўлса, янги амалларига эргашиш одатлари бор эди. Шунинг учун у зот сафарда рўза тутганларида улар ҳам тутдилар, рўзани очганларида улар ҳам очдилар.

Асафон ҳам Мадина билан Макка орасида жойлашган маконлардан бўлиб, марказ ҳисобланади. Кадийд эса унга қарашли бўлиб, шунинг учун бир ривоятда Кадийд, иккинчисида Асафон деган ном келса, хилоф қилинган бўлмайди.

Маълумки, Макка фатҳига Пайғамбар алайҳиссалом билан жуда кўп сонли саҳобалар чиққанлар. Пайғамбар алайҳиссалом улов устида туриб, ҳаммага кўрсатиб, сув ичганларидан кейин уларнинг маълум қисмлари рўзаларини очиб юборганлар. Лекин ўзларида қувват ва имкон топиб, рўзасини очмаганлар ҳам бўлган. Аммо рўза тутганлар тутмаганларни, тутмаганлар тутганларни айбламаганлар. Чунки Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўзлари ҳам вазиятга қараб, гоҳо тутиб, гоҳо очиб юрганлар.

Бизда ҳам ана шундай тушунча бўлиши керак. Имкони бор одам хоҳласа, сафарда ҳам рўза тутаверсин, аммо бошқалар тутмаса айбламасин. Шунингдек, сафарда рўза тутмай, кейин қазосини тутмоқчи бўлган одам сафарда рўза тутганларни айбламасин. Бу маъно қуйида келаётган ривоятда яна ҳам аниқроқ баён қилинади.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا سَأَلْتُمْ عَنِ الرِّزْقِ قُلْ هُوَ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ فَاصْبِرُوا لَهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا سَأَلْتُمْ عَنِ الرِّزْقِ قُلْ هُوَ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ فَاصْبِرُوا لَهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا سَأَلْتُمْ عَنِ الرِّزْقِ قُلْ هُوَ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ فَاصْبِرُوا لَهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا سَأَلْتُمْ عَنِ الرِّزْقِ قُلْ هُوَ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ فَاصْبِرُوا لَهُ

«Анас розияллоҳу анҳу:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан Рамазонда сафарга чиқдик. Шунда рўзадор оғзи очикни, оғзи очик ҳам рўзадорни айбламади», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Бас, улар ким қуввати етиб, рўза тутса, яхши, ким заифлик сезиб, оғзи очик бўлса, у ҳам яхши, деб билишар эди», дейилган.

Тўртовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадисни шарҳлашга ҳожат бўлмаса керак. Ҳамма нарса очик-ойдин кўриниб турибди.

يَفْمَلَسْنَ وَهِيَ لَعْلَلِ الْيَبَّانَاكَ: لِقُوعُ هَلَلِ يَضْرِبُ رَجَاحُ نَعْمٌ
مُئِصَّ: اُولَاق؟ اَذَهْ اَمَ: لِقُوقِ، هِيَ لَعْلَلُ لَطُوقِ اَلْجَرَوِ اَمَ اَحْزَى اَرْفِ رَفَسِ
عَسْمُ خَلَا هَاوَرِ، رَفَسِ لِي فِ مَوْصَلِ اَلْبَلَا نَمَسَيْلِ: لِقُوقِ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам сафарда эдилар. Бас, кишилар тўпланиб, устига соя қилиб турган одамни кўрдилар ва:

«Бу нима?» деб сўрадилар.

«Рўзадор», дейишди.

«Сафарда рўза тутиш яхшиликдан эмас», дедилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ривоятда зикри келаётган, устига соя қилиниб, атрофида одамлар тўпланиб турган одам Абу Исроил лақабли Қайс ал-Омирий деган киши эди. У сафарда, иссиқ кунда рўза тутганидан чарчаб, қийналиб, ҳушидан кетиб, йиқилган эди. Шунда одамлар унинг устига тўпланиб, унга соя қилиб турган эдилар. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам мазкур ҳолни кўриб, нима бўлганини билишга қизиқдилар. Билганларидан кейин эса сафарда бундай аҳволда рўза тутиш яхши эмаслигини баён қилдилар.

Дарҳақиқат, ўзидан кетиб, йиқиладиган даражага келгунча рўза тутиш яхши эмас. Аксинча, имконият ва шароитга қараш лозим.

